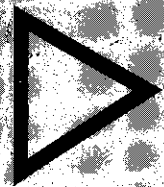

**Stedelijk
Museum**

BUREAU

AMSTERDAM

NO 23

ROZENSTRAAT 59 / 1016 NN AMSTERDAM

TEL 31(0)20 4220471 / FAX 31(0)20 6261730

edel donso - josu sarasua - juan carlos meana

**nacia una nueva
sensibilidad**

CRUCE TE GAST BIJ BUREAU AMSTERDAM

Het contact voor een uitwisselingsproject met **CRUCE-ARTE Y PENSIAMIENTO** werd gelegd in 1994. In deze Madrileense expositieruimte, die eerder dat jaar was opgezet door een groep kunstenaars en filosofen, vond begin 1995 de door Bureau Amsterdam samengestelde expositie **SPELLBOUND** met werk van David Bade, Inez van Lamsweerde en Aernout Mik plaats.

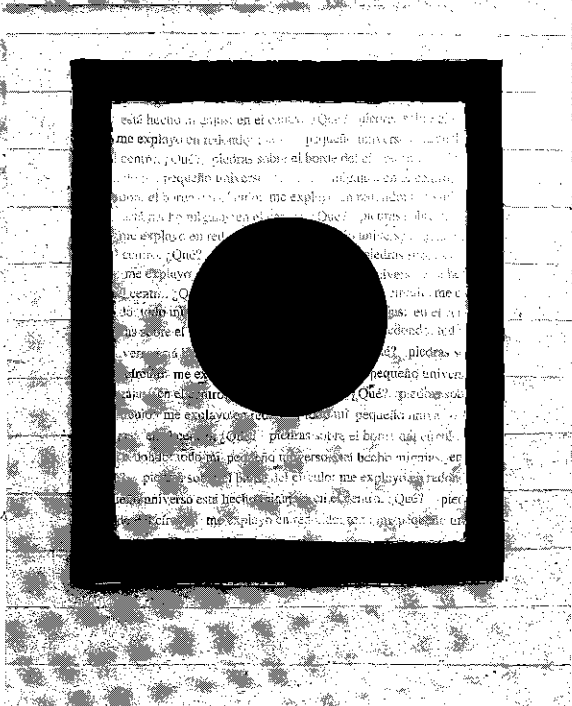
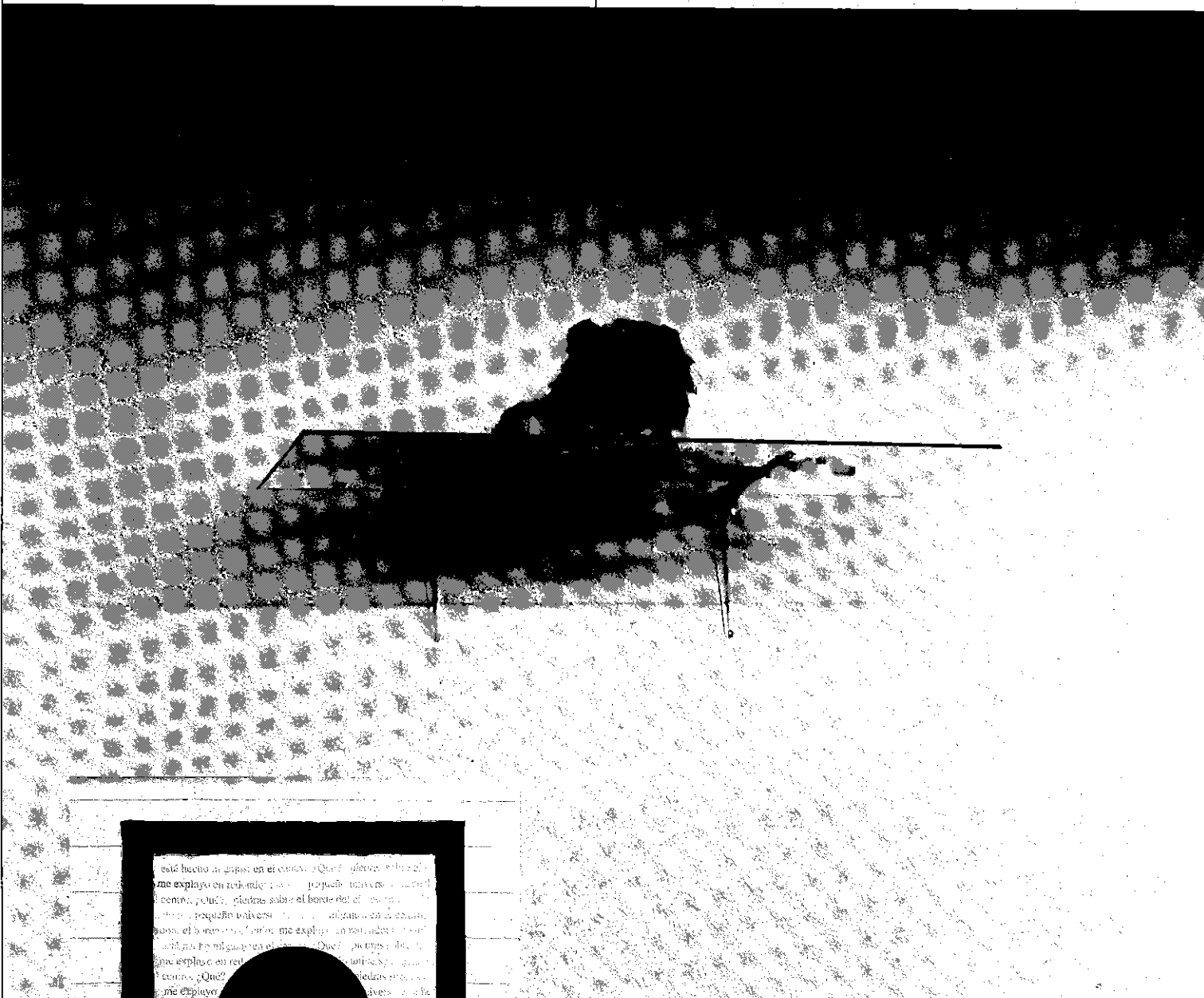
In de maand juli is **CRUCE** te gast bij Bureau Amsterdam met drie Spaanse kunstenaars: Adel Alonso, Josu Sarasua en Juan Carlos Meana. De tentoonstelling **HACIA UNA NUEVA SENSIBILIDAD (NAAR EEN NIEUWE GEWAARWORDING)** is in zekere zin opgezet als een reactie op de radicale, dubbelzinnige, surreële werken van Bade, Mik en Van Lamsweerde in **Spellbound**. **CRUCE** presenteert een expositie met ruimtelijk werk dat met opzet stil en niet expressief wil zijn, parallel aan bepaalde denkbeelden die in de hedendaagse (kunst)filosofie zijn ontwikkeld. Die filosofische fundering van de activiteiten van **CRUCE** en van de kunstenaars is duidelijk herkenbaar in de tekst die Miguel Cereceda schreef als statement bij de tentoonstelling.

Leontine Coelewijn

HACIA UNA NUEVA SENSIBILIDAD NAAR EEN NIEUWE GEWAARWORDING

Het concept achter deze tentoonstelling is de poging om een 'esthetica van de zwakte' te ontwikkelen. Sinds Gianni Vattimo en Pier Aldo Rovatti in 1983 hun programma van het **zwakke denken** formuleerden, -als een negatie van de sterke ontologie en het laatste fundament van alle kennis-, is er noch op het terrein van de filosofie noch op dat van de kunst een concept ontstaan dat ons heeft doen twijfelen aan hun standpunten. Integendeel, de filosofie neigt steeds meer naar een negatie van harde kennis-subjecten en van een hermeneutische, interpretatieve of niet-constructieve relatie met het object. Dit denken baseert zijn bestaansrecht op de interactieve communicatie met een discursief karakter, als enige mogelijke basis van een moreel en esthetisch begrip. De kunst op haar beurt lijkt af te zien van haar reddende roeping en haar bewust revolutionaire karakter, om zich open te stellen voor de problematiek van de verscheidenheid aan identiteiten. Dat betekent niet dat de kunst en de filosofie hebben gefaald; het is veeleer het falen van een bepaald programma dat bekend stond onder de naam Modernisme. Om deze reden werd het zwakke denken door Gianni Vattimo dan ook aangeduid als 'een Post-moderne denkwijze'. Wij menen echter dat ons voorstel niet vereenzelvigd moet worden met de zogenaamde 'postmoderne kunst', die in onze optiek niet meer is dan een puur ornamentale stijl en als kenmerk heeft dat er voortdurend ironische knipogen worden uitgedeeld aan de traditie van de moderne kunst, waarbij op sarcastische wijze het engagement ervan wordt afgewezen. Daarom hebben wij bewust gekozen voor een concept dat wij 'een esthetica van de zwakte' zouden kunnen noemen, aangezien deze niet vreemd is aan de problematiek van de pijn en het lijden in onze tijd, en evenmin neerkijkt op de traditie. Integendeel, het is juist deze terugblik, en alles wat daarmee verband houdt, die ons doet denken dat de dingen altijd anders kunnen zijn. Dit werd door Gianni Vattimo terecht 'een vrome blik' genoemd. En dat is de reden dat ons voorstel de volgende titel heeft meegekregen: 'Hacia una nueva sensibilidad' ('Naar een nieuwe gewaarwording').

De drie Baskische kunstenaars die door **CRUCE** zijn benaderd om aan deze tentoonstelling deel te nemen - Adel Alonso, Juan Carlos Meana en Josu Sarasua - scharen zich volledig achter deze idealen. Zij wijzen alledrie de meer agressieve,

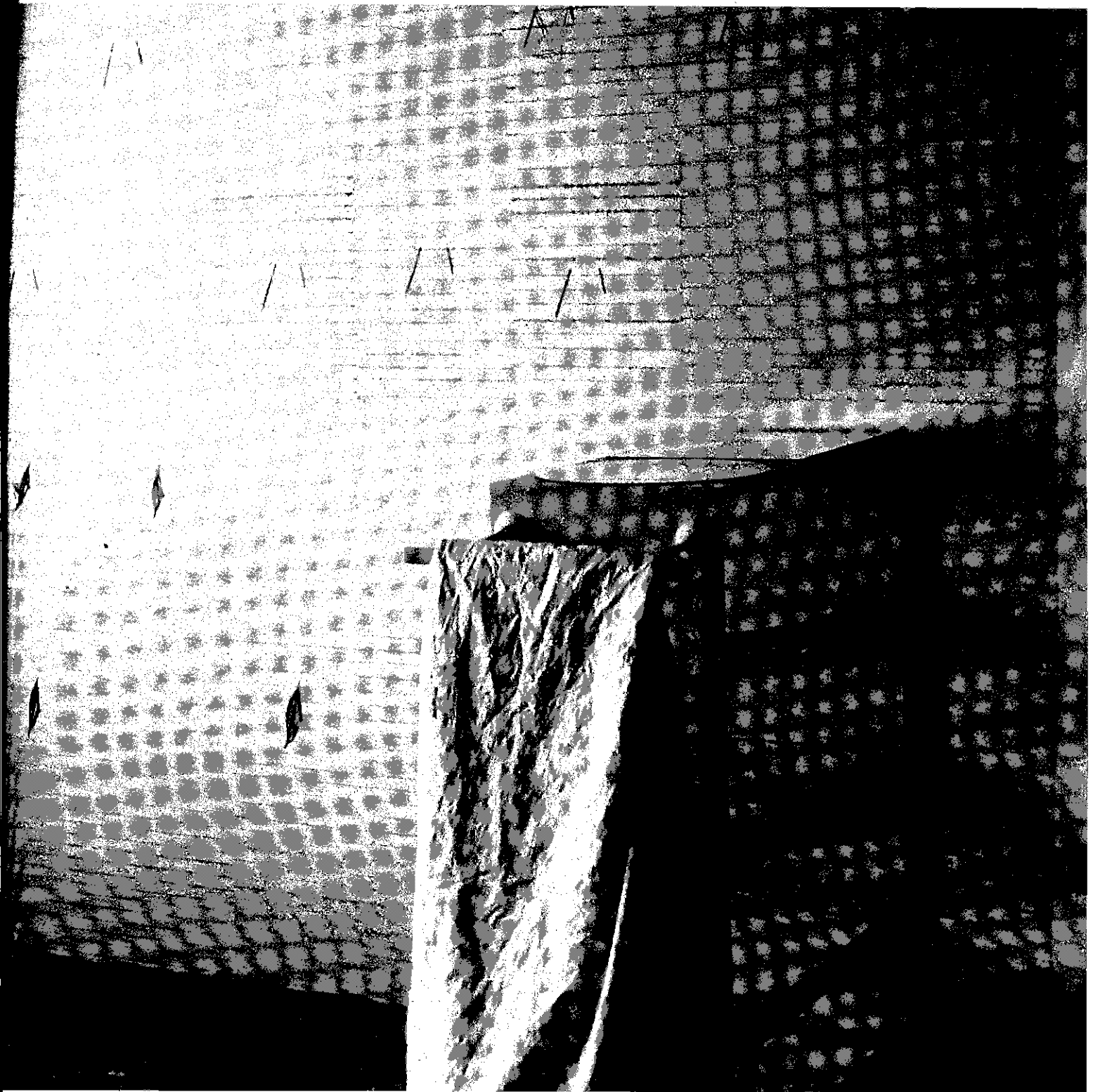
excessieve of luidruchtige elementen van de kunst af en brengen hun middelen terug tot de meest minimale expressieve tekens. Maar, alhoewel zij op het eerste gezicht deze tendens gemeen hebben met de **minimal art**, beschouwt geen van hen zichzelf als een 'minimal' kunstenaar, in zoverre dat voor hen de formele aspecten van de kunst in principe geen prioriteit vormen. Het gaat hen niet om de minimale middelen als een formeel probleem, maar eerder als een manier om de expressiviteit te reduceren of te temperen. Zij zijn gekant tegen het gebarende, heftige of schreeuwerige karakter van andere artistieke opvattingen.

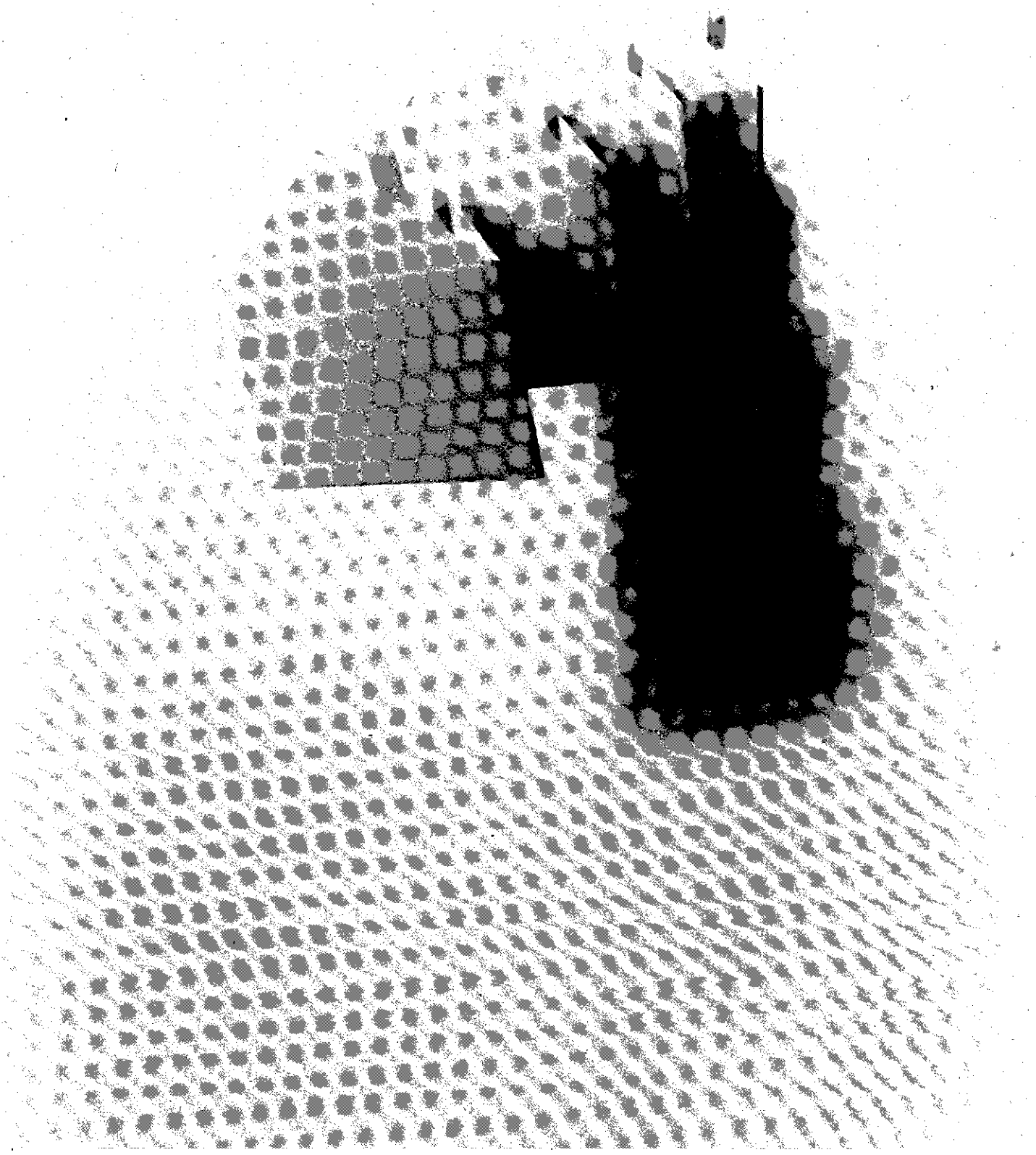
Zo ligt hun esthetica evenmin op één lijn met de **arte povera**, alhoewel zij opzettelijk arme materialen (balpen, papier, glas, pleisters) gebruiken, want waar zij tegen strijden is niet de rijkdom aan (technisch ontworpen) expressieve middelen, noch wensen zij de nederigheid van de natuurlijke middelen te verheerlijken. Dit is nu precies wat Adel Alonso over zijn werk zegt:

"Formeel gezien maak ik 'lichte' werken, ik streef ernaar om materialen en elementen die formeel arm (niet 'povera'), overbekend en alledaags zijn te gebruiken met behulp van simpele processen. Ik tracht de taal terug te brengen tot de allernoodzakelijkste minima (niet minimalistisch), om gerichte formele oplossingen aan te dragen, via een gedisciplineerde arbeid om zo het maximale uit de drukken met een minimum aan middelen."

De 'zwakke esthetica' vraagt niet per se om erkenning, want zij legt zich niet op een agressieve wijze op aan de kijker, maar zij zoekt veel eerder contact via zijn rationele gevoelens. Zij is er op uit om gezocht te worden, maar niet in de vorm van een knipoog, een grap, niet alsof er verstoppertje gespeeld moet worden. Het concept 'Naar een nieuwe gewaarwording' tracht ons een beeld te geven van een nieuwe omgang met objecten en tussen mensen onderling. Zo stelde de beeldhouwster Josu Sarasua onlangs dat zij hoopt ooit nog eens het reële beeld te vervaardigen van een perfect bolronde wolk die door het luchtruim zweeft. Dit zou het embleem van onze tentoonstelling kunnen zijn: een teken van de harmonieuze verstandhouding tussen kunst en natuur en van een perfecte integratie van twee heterogene elementen (de waarneembare bolronde vorm en de materiële stoom van het water). Het is een object dat tot nadenken stemt, waar misschien het oog van een toevallige voorbijganger op zal vallen, maar waar hij alleen bij stil zal blijven staan als hij op enigerlei wijze openstaat voor deze nieuwe gewaarwording. In hoeverre deze nieuwe gewaarwording beschouwd mag worden als een geldige doelstelling van de hedendaagse kunst moet blijken als gekeken wordt hoe serieus zij het sobere aspect van het concept niet opvat als een teken van onmacht of als een simpele vlucht naar innerlijke of persoonlijke werelden.

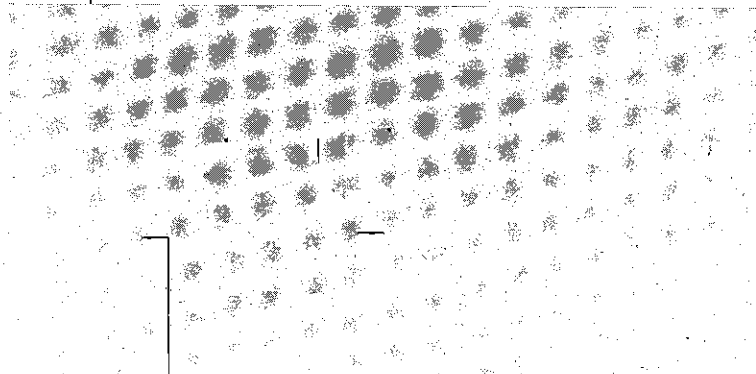

"De kunstenaar", zo schreef Juan Carlos Meana, "tracht persoonlijke oplossingen te vinden die, voor zover die nuttig zijn voor hem, ook nuttig zijn voor anderen." In dit opzicht is de rol van de kunst nog steeds actueel. Op geen enkele wijze is zij opgehouden met haar pogingen het leven te veranderen, maar zij heeft wel enkele van haar verkeerde doelstellingen opgegeven. Daarom is de zwakke esthetica geen opvatting die men kan negeren omdat haar doelstellingen zo weinig impact hebben of niet erg indrukwekkend zijn, noch omdat het zich tot het puur conceptuele vlak wil verheffen. Zij geeft er de voorkeur aan om zich op te houden in de ruimte die Pier Aldo Rovatti de **Twilight Zone** noemde, en die niet alleen een betere zichtbaarheid van de voorwerpen tot gevolg heeft (tussen het verblindende licht en de diepe duisternis), maar ook een beter begrip tussen mensen onderling (ergens tussen het heftige rumoer en de pure stilte van de conceptuele kunst). Juan Carlos Meana sprak daarom al eens over de onmogelijkheid om een ander soort werk te vervaardigen. En deze opmerking is van zeer groot belang, vooral omdat hier specifiek wordt verwezen naar de functie van de kunst, naar de ruimte waarin de mens zich met de meeste vrijheid kan bewegen.

Miguel Cereceda

Josu Sarasua, La casa del Río, II, 1996

Biografie

ADEL ALONSO

SOLO TENTOONSTELLINGEN
1990 Galería Vanguardia, Bilbao

Ateneo de Balmaseda
1991 'Memoria', Galería La Ventana, Valencia
Conservatorio de Música de Sestao

1992 'Carta a la naturaleza', Galería Vanguardia, Bilbao
'The establishment', La Fundación, Bilbao
Memoria, Aula de Cultura de Baracaldo (met Josué Mª Pena)

1994 'Espacio Perdido', CRUCE, Madrid (met J.Mª Pena)
1995 'Espacio Perdido', Casa Municipal de Cultura, Basauri

GROEPS

TENTOONSTELLINGEN

1990 Bizkaiko Artea 90, Bilbao

IV de Escultura Ciudad de Burgos

Ertibil Bizkaia 90

1991 IX Concurso de Pintura de Sestao

Zornotzarte 91, IV Biental de Arte Vasco, Zornotza

Ertibil Bizkaia 91

1992 'Natura Larrugorritan (El bodegón)', Crystal, Bilbao

'Piel', Sala Rekalde, Bilbao

1993 'Ohm Ohm Ohm', Galería Ray Gun, Valencia

'Bizkaiko Artea 92', Sala Rekalde, Bilbao

'Ertibil Bizkaia 93', Muestra Itinerante

1994 'Autorretrato', Gallarta

1996 'Narciso', Sestao

JOSU SARASUA

1959, Azpeitia

SOLO TENTOONSTELLINGEN

1992 'Sarasua', Xenpelar, Renteria

1992 'Abestia entzuten den bezala, begiratu', Casa de Cultura de Urretxu- Museo permanente Fósiles y Minerales Guipuzcoa

1994 'Padura', Oxford

GROEPS

TENTOONSTELLINGEN

1992 'Hacer la imagen', Galeria Buades, Madrid

en Basel-Art 23, Basel

1993 'Alkain, Arribas, Sarasua', Arteleku,

San Sebastian

'Colectiva', Taide Art Museum de Oulu, Finland

'En compañía de Pepe España', Galería La Máquina Española, Madrid

1994 'On the Road, Jorge González-Josu Sarasua', Museo de Ferrocarril, Gijón

'Ex-céntricos', Galería El Cruce, Madrid

1995 'Feliz catálogo de tramas y otros devaneos', Galería Tomás March, Valencia

Festivales de Navarra
III Mostra Unión Fenosa,
La Coruña
Premiados en la Anual
América, Sala América des
Museo de Bellas Artes de
Vitoria
Vitoria-Arte-Gastelz.
Plástica contemporánea
Colección Pública II, Sala
América, Museo de Bellas
Artes de Alava.
1994 ARCO 94, Museo de
Bellas Artes de Alava
Gure Artea 93, San
Sebastian, Bilbao en Vitoria
BASEL 94, Galería Trayecto
'Dilaciones, exenciones y
preceptos', Galería Trayecto
Galería Cruce, Madrid
1995 ARCO 95, Galería
Trayecto, Madrid
Foro Atlantico de Arte
Contemporaneo, Galería
Trayecto, Santiago de
Compostela
Galería Virtual, Plaza del
Obradoiro, Santiago de
Compostela
IV Mestra Unión Fenosa,
La Coruña
Homenaje a Miguel
Hernández, Estella, Navarra

MemMaker symposium

3-5 september 1996

Een symposium over herin-
nering en vergetelheid in de
beeldende kunst en archi-
tectuur, georganiseerd door
Stedelijk Museum Bureau
Amsterdam en het Kunst-
historisch Instituut van de
Universiteit van Amsterdam.

Het **MemMaker** symposium
vindt plaats in dezelfde
week als het XXIXe Interna-
tionale Kunsthistorische
Congres, waar een select
gezelschap van kunsthisto-
rici haar licht laat schijnen
over de problematiek van
herinnering en vergetelheid
met betrekking tot de beel-
dende kunst. In het **Mem-
Maker** symposium zal men
ook spreken over kunst,
herinnering en vergetelheid,
maar op een manier die de
kunsthistorische perken te-
buiten gaat.

Dinsdag 3 september
Forget it!

Bestaat er in tegenstelling
tot de rariteitenkabinetten
en verzamelingen uit de 16e
eeuw, de specifieke geheu-
genkunst, een culturele
praktijk van het vergeten,
oftewel 'vergeetkunst'?

Sprekers:

HELGA GEYER-RYAN
(Vakgroep Literatuurweten-
schap, Universiteit van
Amsterdam)

BART VERSCHAFFEL (Vak-
groep Architectuur, Univer-
siteit van Gent/Leuven)

LUC TUYMANS (Beeldend
kunstenaar, Antwerpen)

Woensdag 4 september
Picture this!

Wat is de specifieke bete-
kenis van beelden in onze
persoonlijke en collectieve
herinnering ten opzichte
van de taal.

Sprekers:

W.J.T. MITCHELL (Vakgroep
Literatuurwetenschap en
beeldende kunst, Universi-
teit van Chicago)

ED TAN (Vakgroep woord en
beeld, Vrije Universiteit
Amsterdam)

EDWIN JANSSEN (Beeldend
kunstenaar, Rotterdam)

Donderdag 5 september
Now and then

Op welke wijze moet de
moderne stedenbouw zich
verhouden tot de histori-
sche beelden in het stede-
lijk landschap.

Sprekers:

KRISTIN FEIREISS (Directeur
NAI, Rotterdam)

ROEMER VAN TOORN (Ber-
lage Instituut, Amsterdam)

WINY MAAS (Architect)

Praktische informatie:

MemMaker symposium

3,4 en 5 september 1996

Plaats: Felix Meritis,
Keizersgracht 324,
Amsterdam

Aanvang: 20.00 uur

Toegang: f. 20,- / f. 16,50
(C.J.P. e.d.) /

f. 9,50 (Studenten)

Passe-partout: f. 50,- /

f. 40,- (C.J.P. e.d.) /

f. 25,- (Studenten)

Reserveren: 020 - 6231311

Informatie: 020 - 4220471

MemMaker symposium

wordt georganiseerd door
het Stedelijk Museum
Bureau Amsterdam en het
Kunsthistorisch Instituut
van de Universiteit van
Amsterdam en vindt plaats
in het kader van de Inter-
national Summer Stage, het
culturele programma van de
Amsterdam Summer Univer-
sity.

MemMaker symposium
wordt mogelijk gemaakt
door het Amsterdams Fonds
voor de Kunst, het Anjer-
fonds Amsterdam en de
Mondriaan Stichting.

Nieuwsbrief

U kunt zich abonneren op
de Nieuwsbrief van Bureau
Amsterdam. Als u f. 25,-
overmaakt op girorekening
4500092 t.g.v. Dienst
Musea voor Moderne Kunst
te Amsterdam onder vermelding
'Nieuwsbrief Bureau
Amsterdam' krijgt u de
Nieuwsbrief een jaar lang
toegestuurd. U ontvangt
dan tevens de uitnodigingen
voor de openingen.

Colofon

Tekst: Miguel Cereceda,

Leontine Coelewijn

Vertaling: Remmert P.J.

Deen

Redactie: Leontine Coelewijn

Secretariaat: Jan Meijer,

Mariska Soegriemsingh (ass.)

Vormgeving: Mevis &

Van Deursen

Druk: Rob Stolk, Amsterdam

Fotografie: Pañeda (Josu

Sarasua)

**Hacia una nueva sensibili-
dad** werd samengesteld
door Asociacion Cultural
CRUCE (arte y pensamiento
contemporáneo), Madrid,
Spanje.

Stedelijk Museum
Bureau Amsterdam
Rozenstraat 59
1016 NN Amsterdam
tel. 31. (0)20. 4220471
fax. 31. (0)20. 6261730
e-mail: smba@xs4all.nl
geopend van di t/m zo,
11.00 t/m 17.00 uur

Van 5 augustus tot 6
september 1996 is Bureau
Amsterdam gesloten.

Op zaterdag 7 september
1996 opent de expositie
van Thomas Houseago,
beelden.